

[Poul Møller.]

Jeg har med beundring hørt det zoologiske ordskifte, jeg havde nær sagt hamskifte, der har fundet sted i dag. Jeg er ikke kyndig i zoologien, men da jeg hørte det ærede medlem hr. Per Hækkerup, mindede han mig om manden, der rensede sig for en søk lopper. Det mener jeg også der er al mulig anledning til, for vi har ikke, selv om det er blevet hævdet her i dag, næret den mindste sympati for den splittelse af arbejderbevægelsen, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen gennem hele sin virksomhed er udtryk for, ikke den mindste, og jeg vil gerne sige til den højtærede statsminister, at jeg synes, han skulle have sparet både tinget og offentligheden for de bemærkninger, han gjorde om den borgerlige presses støtte til og sympati for det ærede medlem. (*Statsministeren* [Kampmann]: Hvorfor det?). Jeg skal gerne komme nærmere ind på det. Jeg ved nemlig ikke, hvilke borgerlige blade den højtærede statsminister tænker på. Jeg kunne tænke mig, at det er blade, som vel i virkeligheden ikke er mere borgerlige, end de er socialdemokratiske; det er blade, for hvem den højtærede udenrigsminister er en kær kronikør; det er blade, som meget ofte giver den højtærede statsminister mere publicity, end det kunne falde det pågældende blad ind at give andre politikere her i landet. Jeg tror, at de borgerlige blade, der her er tale om, er ganske upolitiske. Når socialdemokratiet havde fremgang, kunne det mere end nogen anden takke denne borgerlige presse herfor. Den højtærede statsminister ved, at den vil give publicity til alt det, der er sensation i. Så er det ligegyldigt, om det er til den højtærede statsminister eller til den højtærede udenrigsminister eller til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, og det er ikke noget, man kan skose den presse, der arbejder for ideer, for synspunkter, for.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på forsvarsproblemerne, som han altid er, og talte om, at han var sikker på, at såfremt Danmark afrustedes, ville andre følge efter. Nu ved jeg ikke, hvor sikker det ærede medlem hr. Aksel Larsen overhovedet længere kan være, for det har vist sig, at alt det, han gennem mange, mange år har været sikker på: hvordan andre var og ville reagere, det blev han pludselig

meget usikker på. Er det ærede medlem hr. Aksel Larsen nu sikker på, at Sovjetunionen vil afruste, fordi Danmark gør det? Er det ærede medlem aldeles sikker på det? Hvis han tror, at Sovjetunionen vil afruste, så kan han tage fejl; han har jo hidtil taget fejl med hensyn til sin bedømmelse af Sovjetunionens politik. Det ærede medlem har taget meget alvorligt fejl på dette område, og da er det, vi mener, at vi vil ikke udsætte dette land for den risiko, som består i, at man tager fejl med hensyn til Sovjetunionens hensigter på samme måde, som det ærede medlem adskillige gange har taget fejl i sin vurdering af Sovjetunionen.

Forsvaret har også været berørt af andre ordførere; bl. a. var det ærede medlem hr. Iver Poulsen inde på en bedømmelse af forsvarsforliget i foråret. Det er almindelig bekendt, at de uafhængige ser anderledes på dette forsvarsforslag end vi, der arbejdede herinde og tog et medansvar for det. Det ærede medlem sagde, at der var ikke nogen af værnscheferne, der ville tage ansvaret for denne forsvarsordning. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at ansvaret for forsvarsforliget naturligvis hviler på folketinget og på regeringen, ikke på embedsmændene, men værnscheferne tilrådede, at man sluttede dette forsvarsforlig; værnscheferne mente, at det var at foretrække både fremfor den bestående tilstand og fremfor det forslag, som oprindelig var fremsat af den høje regering. Derfor arbejdede vi på at få skabt dette forlig for dog at sikre, at vi fik en bedre forsvarsordning end den bestående.

Efter det valg, der har fundet sted, synes jeg, det var godt, at vi fik forsvarsspørgsmålet løst forinden. Jeg har den absolutte opfattelse, at med det, der er hændt siden, med det, der er hændt ved valget den 15. november, havde det ligget meget tungere i dette ting end i det forrige ting at få tilvejebragt den forsvarsordning, vi fik. Måske vil den højtærede statsminister igen spørge, hvad jeg egentlig mener med det, ligesom han spurgte, hvad jeg mente med, at med hensyn til udenrigs- og forsvarspolitikken ville jeg have foretrukket en socialdemokratisk mindretalsregering. Ja, det ville jeg, fordi det klart fremgik af det radikale venstres landsmøde i foråret, at det radikale venstre ikke med sin tilslutning